

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 6C/157/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714211634
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dalibor Miľan
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6714211634.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom Mgr. Daliborom Miľanom v právnej veci žalobcu Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, proti žalovanej D. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. XX, XXX XX V., občianky SR, za účasti vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom AK Lučenec, ul. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 2.213,30 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanej trovy konania vo výške 533,83 Eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa svojim návrhom na vydanie platobného rozkazu domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2.213,30 Eur s príslušným úrokom z omeškania. Pre prípad úspechu v konaní si uplatnil náhradu trov.

Žalovaná sa pridržiavala skutočností opísaných v písomnom vyjadrení vedľajšieho účastníka, ktorý vstúpil do konania na jej strane.

Vedľajší účastník na strane žalovanej žiadal žalobu zamietnuť.

Súd na základe skutočností obsiahnutých v odôvodnení podaného návrhu na vydanie platobného rozkazu, ako aj na základe predložených listinných dôkazov a to výpisu z obchodného registra žalobcu, úverovú zmluvu zo dňa 12. 12. 2006, výzvy k splateniu celého úveru zo dňa 27. 02. 2012, poštového podacieho hárku, výpisu čerpania splátok a úhrad písomných vyjadrení žalobcu, právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovanej, ako aj na základe ďalších listinných a ostatných dôkazov zistil tento skutkový stav:

Žalobca, ako veriteľ uzatvoril so žalovanou, ako dlžníčkou dňa 12. 12. 2006 Úverovú zmluvu č. 3612145415, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s.. Súčasťou tejto zmluvy bola aj dohoda zmluvných strán o uzatvorení Úverovej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru č. 5712040521, ktorá nadobudla platnosť dňom podpisu úverovej zmluvy a účinnosť až uskutočnením aktivácie karty zo strany žalovanej. Na základe riadneho plnenia si povinností vyplývajúcich z úverovej zmluvy zo strany žalovanej, žalobca jej zaslal v zmysle úverových zmluvných podmienok úverovú kartu spolu s metodickou príručkou, ktorá obsahovala okrem charakteristiky revolvingového úveru aj spôsob aktivácie karty v prípade, že žalovaná prejaví vôľu, aby sa platná zmluva stala aj účinnou a bola viazaná právami a povinnosťami z nej plynúcimi.

Neoddeliteľnou súčasťou Metodickéj príručky bol aj Sadzobník poplatkov, ktorý upravoval okrem mesačnej úrokovej sadzby aj výšku poplatkov, ktoré môžu byť účtované v súvislosti s čerpaním revolvingového úveru. Žalovaná podpisom úverovej zmluvy a úverových zmluvných podmienok potvrdila, že bola s nimi oboznámená, rovnako ako potvrdil oboznámenie sa s metodickou príručkou, ktorej súčasťou bol aj Sadzobník poplatkov.

Žalobca mal za to, že zmluva o revolvingovom úvere bola uzavretá v písomnej forme a to určitým, slobodným a vážnym prejavom vôle žalovanej. Túto žalovaná potvrdila jednak podpisom úverovej zmluvy a jednak následnou aktiváciou úverovej karty žalobca mal za to, že písomná forma právneho úkonu spočíva v tom, že obsah prejavu vôle je zachytený v texte listiny (text o uzatvorení zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru je uvedený na lícnej strane úverovej zmluvy). Podľa žalobcu je dôležité len to, aby obsah listiny bol prístupný ľudskému vnímaniu.

V súvislosti s písomnou formou úverovej zmluvy žalobca poukázal aj na skutočnosť, že tak, ako žiadny právny predpis neobmedzuje počet dohodnutých úverov v jednej písomnej zmluve, tak ani žiadny právny predpis neustanovuje, kde má byť na listine zachycujúcej písomný prejav vôle, umiestnený podpis. V takýchto prípadoch je potrebné dať prednosť vážne mienenému a obsahovo bezchybnému prejavu vôle pred bezúčelným formalizmom; napr. súčasťou písomne uzavretej zmluvy sa stávajú aj tie listiny, ktoré sú označené v rámci zmluvných dojednaní za súčasť zmluvného textu, hoci neboli podpísané.

Žalobca ďalej tvrdil že revolvingový úver je dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver. Držiteľ takéhoto úveru má k dispozícii finančné prostriedky vo výške dohodnutého úverového rámca. Termín „revolvingový“ znamená „obnovujúci sa“. Pri tomto type úveru je obnoviteľná finančná rezerva. S každou uhradenou mesačnou splátkou „klient sporí“ čiastku, ktorú si v prípade potreby môže opäť požičať a to bez akýchkoľvek zbytočných „papierovačiek“. Povinnosť splácať čerpaný revolvingový úver formou pravidelných mesačných splátok bola dohodnutá v Hlave 9. a nasl. Úverových zmluvných podmienok, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy.

Žalovaná porušila zmluvne dohodnuté podmienky vzťahujúce sa k riadnemu a včasnému splácaniu poskytnutého úveru a dostala sa s úhradou svojho zmluvného záväzku do omeškania tak, ako to vyplýva z priloženého splátkového kalendára, z ktorého vyplýva aj prehľad platieb žalovanej. Prostredníctvom úverovej karty čerpal žalovaný poskytnutý revolvingový úver spolu vo výške 3.339,27 Eur a žalobcovi vrátila len čiastku 1.940,62 Eur. Odo dňa omeškania bola žalovaná o výške svojho dlhu informovaná v pravidelných mesačných výpisoch z úverového účtu a vyzývaná k úhrade. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná ani napriek uvedenému neplnila si svoju povinnosť riadne a včas splácať úver, v zmysle Hlavy 7 písm. a) žalobca vyzval žalovanú listom zo dňa 27. 02. 2012 k splateniu celého zostatku úveru vo výške 2.240,48 Eur do 15 dní odo dňa odoslania výzvy.

Žalovaná po zosplatnení úveru žalobcovi nezaplatila žiadnu časť z dlžnej sumy.

Vedľajší účastník na strane žalovanej v písomnom vyjadrení 2. 11. 2014 uviedol, že spotrebiteľská právna úprava zahŕňa komplex právnych noriem verejnoprávneho ako aj súkromnoprávneho charakteru. Spotrebiteľské právo, ako také, bolo etablované do právneho poriadku Slovenskej republiky v rámci procesu transpozície právnych aktov Európskych spoločenských a Európskej únie. V súkromnoprávnej rovine sú ustanovenia spotrebiteľských zmlúv uvedené v Občianskom zákonníku, ako aj v ostatných spotrebiteľských normách, vo vzťahu ku všetkým ostatným súkromnoprávnym predpisom slovenského právneho poriadku ustanoveniami špeciálnymi a v prevažnej miere kogentnými, čo je dané tým, že konkrétne implementujú záväzné európske spotrebiteľské predpisy priamo v platnom právnom poriadku.

Osobitný právny režim spotrebiteľských zmlúv, ktorý modifikuje klasickú zásadu zmluvnej autonómie, vyplýva zo zvýšeného záujmu spoločnosti ochraňovať slabšieho účastníka zmluvného vzťahu (spotrebiteľa), ktorý vstupuje do zmluvných vzťahov s predajcami a s poskytovateľmi rôznych plnení a služieb (dodávateľmi), ktorí stále častejšie na trhu vystupujú v monopolnom postavení, resp. konajú v rámci kartelových dohôd.

Vedľajší účastník poukázal primárne na Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 3612145415 zo dňa 12. 12. 2006, uzavretej medzi žalobcom a žalovanou, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 10.000,- Sk (331,94 Eur) na kúpu tovaru. Tento úver mala žalovaná splatiť 36 mesačnými

splátkami po 449,- Sk (14,90 Eur). Avšak v rámci predmetnej úverovej zmluvy malo dôjsť medzi zmluvnými stranami k uzatvoreniu Zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru I. a Zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru II. a to s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v Hlave 8. a 9. Úverových podmienok spoločnosti. Na základe takto uzatvorenej zmluvy vzniklo žalovanej právo na poskytnutie revolvingového úveru I. prostredníctvom Úverovej karty za podmienok stanovených v Hlave 8., 9., 10., a 11 Úverových podmienok žalobcu a právo na poskytnutie revolvingového úveru II. prostredníctvom Kreditnej karty za podmienok stanovených v Hlave 13. Úverových podmienok žalobcu. Vedľajší účastník bol presvedčený o tom, že dodávateľ (žalobca) touto praktickou vnútil spotrebiteľovi aj iný úkon než iba ten, ktorý bol v čase podpisu zmluvy vo sfére jeho záujmu. Ako vyplýva z predtlač predmetnej úverovej zmluvy, podpisom úverovej zmluvy sa žalovaný spotrebiteľ súčasne podpisuje aj pod tú časť textu, ktorá je vytlačená v dolnej časti zmluvy drobným, voľným okom takmer nečitateľným písmom a ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu, ktorý má vzniknúť až v budúcnosti. Spôsob, ktorým sa žalobca, ako poskytovateľ finančných služieb, pokúšal uzatvoriť zmluvu o revolvingovom úvere, považoval za zavádzanie spotrebiteľa. Aj napriek tomu, že žalovaná úverovú zmluvu podpísala, je možné prijať záver o tom, že nemala v úmysle okrem úverovej zmluvy uzatvoriť aj zmluvu o revolvingovom úvere a preto ju treba považovať za absolútne neplatný právny úkon pre nedostatok vôle žalovanej.

Ak žalovaná, ako spotrebiteľ chcela získať úver na zakúpenie tovaru, čo bolo primárne jej pohnútkou ku vstupu do právneho vzťahu so žalobcom, nemala na výber a musela podpísať predloženú predtlač listiny, ktorá v sebe obsahovala aj náležitosti iného právneho úkonu; s čím sa súd v plnej miere stotožnil. V takomto prípade sa preto dá usudzovať, že ide o nedostatok vôle konajúcej osoby (žalovanej) vstúpiť do iného zmluvného vzťahu so žalobcom ako bolo primárne vo sfére jej záujmu.

Ďalej vedľajší účastník poukázal na to, že zmluvu o revolvingovom úvere je takisto ako hociká inú úverovú zmluvu potrebné podriaďiť režimu Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Pre absenciu individualizácie zmluvy o revolvingovom úvere v smere náležitostí požadovaných v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2, 3 citovaného zákona a s tým súvisiacim nedostatkom jej písomnej formy predpísanej zákonom, k uzatvoreniu platnej zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere medzi žalobcom a žalovanou nedošlo, s čím sa taktiež v plnej miere súd stotožnil. Takúto zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru je preto potrebné považovať za neplatnú aj pre nedodržanie zákonom predpísanej formy zmysle ustanovenia § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože pre platnosť zmluvy sa vyžaduje naplnenie aj základných náležitostí právneho úkonu v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, týkajúce sa vôle ktorá musí byť slobodná a vážna a prejavu vôle, ktorá musí byť určitá a zrozumiteľná; inak je právny úkon absolútne neplatný. V ďalšom vedľajší účastník poukázal na to, že vzhľadom na spôsob vyhotovenia predmetnej úverovej zmluvy, ako aj jej štylizáciu možno predpokladať, že žalovaná v postavení priemerného spotrebiteľa ani nemohla vedieť, že spolu s úverovou zmluvou uzatvára aj ďalšie záväzkové vzťahy so žalobcom a to Zmluvu o revolvingovom úvere I. a Zmluvu o revolvingovom úvere II. Na základe uvedeného potom vedľajší účastník považoval Zmluvu o revolvingovom úvere I. a II. ako absolútne neplatné právne úkony, ktoré sa zrušujú od samého začiatku (ex tunc).

Z listiny, ktorú žalobca súdu predložil ako listinu „Výpis čerpania splátok a úhrad“ možno skonštatovať, že žalovaná uhradila žalobcovi celkovú sumu 2.799,27 Eur (súčet všetkých súm pod položkou „úhrada“). Potom v dôsledku absolútnej neplatnosti zmlúv o revolvingových úveroch nemal žalobca nárok na zaplatenie jednotlivých nárokov uplatnených v žalobe a označených ako zmluvný úrok a poplatky za výber z bankomatu, výpis z účtu a zmluvná pokuta, ktoré spolu s istinou mali tvoriť sumu 5.012,57 Eur (súčet všetkých súm pod položkou „čiastka predpisu“), na základe čoho potom žalobca požadoval od žalovanej vzniknutý rozdiel vo výške 2.688,64 Eur. Z uvedeného potom vyplýva, že ak žalovaná reálne čerpala finančné prostriedky vo výške 3.339,27 Eur a žalobcovi nad úverový rámec zaplatila sumu 2.799,27 Eur, žalobcovi vznikol nárok len na doplatenie sumy v rozdieli 540,- Eur. Tento nárok vedľajší účastník považoval za nárok z titulu vydanie bezdôvodného obohatenia plnením z neplatného právneho dôvodu, ktorý sa premlčuje v dvojročnej premlčacej dobe, pričom premlčacia doba začala plynúť pre každú jednotlivú čiastku, resp. sumu nasledujúcu dňom po dni, v ktorom žalovaná čiastky reálne získala či už výberom z bankomatu alebo platbou kartou. Pretože sa tak stalo po uplynutí premlčacej doby, vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania v časti uplatneného nároku - vzniknutého rozdielu vo výške 540,- Eur.

V neposlednom rade vedľajší účastník namietal aj formálnu nedostupnosť „úverovej zmluvy“ spôsobenú drobným, len s veľkými ťažkosťami čitateľným, písmom v kombinácii s množstvom neprehľadných povinností ukladaných žalovanej ako úverovému dlžníkovi. Zmluva s uvedenými nedostatkami predstavuje nekalú praxiu v zmysle Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05. 04. 1993 ako aj v zmysle ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a nemôže tak požívať právnu ochranu. Na podporu tejto právnej argumentácie dal do pozornosti rozsudky Krajského súdu v Nitre 7Co/115/2012 zo dňa 28. 02. 2013, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/176/2012 zo dňa 28. 11. 2012 a Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/176/2013 zo dňa 20. 06. 2013.

K tomuto vyjadreniu po jeho doručení sa žalobca písomne vyjadril dňa 29. 12. 2014, kde s snažil uvádzanou právnou argumentáciou a aplikačnou praxou súdov vyvrátiť tvrdenia vedľajšieho účastníka, na ktoré tento poukázal vo svojej písomnosti.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka svoje právne argumenty verbálne na pojednávaní doplnil o skutočnosť týkajúcu sa aktivácie revolvingovej karty kde uviedol, že táto karta bola žalovanej doručená až takmer rok po uzavretí zmluvy o revolvingovom úvere. Z aktivácie karty nemožno vyvodzovať účinnosť zmluvy o revolvingovom úvere, pretože absolútne neplatný právny úkon nemožno dodatočne konvalidovať. Z aktivácie revolvingovej karty nemožno dôvodzovať uzrozenie žalovanej o revolvingovom úvere pri podpise zmluvy. Poukázal aj na absenciu písomnej individualizácie revolvingovej zmluvy v zmluve o úvere, aj z tohto dôvodu možno potom hovoriť o absolútne neplatnom právnom úkone. Zmluva o revolvingovom úvere obsiahnutá v predtlačí neobsahovala ani základné náležitosti úverového vzťahu. Tieto boli uvedené až v ťažko čitateľných úverových podmienkach, ktoré žalovaná ani nepodpísala. Pokiaľ išlo o nie vznesenú námietku premlčania doplnil, že k poslednému výberu finančných výberov došlo žalovanou dňa 07. 09. 2011 takže prvý deň plynutia dvojročnej lehoty začala 08. 09. 2011 a uplynul dňa 08. 09. 2013. Návrh na vydanie platobného rozkazu bol súdu doručený 11. 08. 2014.

Žalovaná sa na pojednávaní stotožnila jednak s písomným vyjadrením vedľajšieho účastníka, ako aj s ústnym prednesom právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na pojednávaní samom. Nárok žalobcu považovala za nedôvodný a žiadala ho zamietnuť.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31. 10. 2008), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 citovaného zákona, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 citovaného zákona, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) citovaného zákona, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 citovaného zákona, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 2 citovaného zákona, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 05. Apríla 1993 zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutú na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podľa ods. 2 podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred

a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Podľa ods. 3 príloha obsahuje indikatívne a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa čl. 5 v prípade zmlúv, v ktorých ú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v čl. 7 ods. 2.

Podľa čl. 6 ods. 1 členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 40 ods. 1 citovaného zákona, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že nárok žalobcu na zaplatenie sumy 2.148,64 Eur s prísl. nie je dôvodný. Je nesporné, že účastníci uzavreli medzi sebou úverovú zmluvu, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 10.000,- Sk, ktorý mala zaplatiť v dohodnutých mesačných splátkach po 449,- Sk. Z predmetného návrhu na uzatvorenie úverovej zmluvy zo dňa 12. 12. 2006 je nepochybné, že účastníci konania v tento deň uzavreli individuálne špecifikovanú zmluvu o úvere vo výške 10.000,- Sk, avšak tento právny vzťah nebol predmetom nároku žalobcu v konaní. V rámci dojednávania tohto záväzku žalobca vopred vnútil žalovanej aj iný úkon než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jej záujmu.

Ako vyplýva z predtlaču úverovej zmluvy, s podpisom zmluvy sa konajúca osoba súčasne podpisuje aj pod tú časť textu, ktorá je vytlačená v dolnej časti zmluvy drobným voľným okom, takmer nečitateľným písmom; a ktorá sa týka iného právneho vzťahu, ktorý má vzniknúť až v budúcnosti. Teda ak chcela žalovaná získať úver vo výške 10.000,- Sk, čo bolo primárne jej pohnútkou ku vstupu do právneho vzťahu so žalobcom, nemala inú možnosť, ako podpísať predloženú predtlač listiny, ktorá v sebe obsahovala aj náležitosti iného právneho úkonu. V danom prípade súd toto považoval za nedostatok vôle konajúcej osoby - spotrebiteľa vstúpiť do iného zmluvného vzťahu so žalobcom ako bol primárne vo sfére jeho záujmu. Uvedené sa týka nepochybne aj vôle spotrebiteľa byť viazaný ustanoveniami Hlavy 9. a 10. a Hlavy 14. Úverových zmluvných podmienok žalobcu týkajúcich sa poskytnutia revolvingového úveru a to vzhľadom k tomu, že podpisom zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru klient prehlásil, že sa oboznámil s úverovými zmluvnými podmienkami a súhlasí s nimi bez výhrady. Pretože časť úverovej zmluvy týkajúca sa iba poskytnutia spotrebiteľského úveru v sume 10.000,- Sk sa netýka prípadného poskytnutia revolvingového úveru, tak spotrebiteľ zaiste nemá vôľu a v praxi ani čas, oboznamovať sa s ďalšou časťou zmluvy a úverových zmluvných podmienkach, týkajúcich sa práve úverového rámca - revolvingového úveru a úverovej karty. S poukazom na uvedené je potom podľa názoru súdu takýto právny úkon spotrebiteľa v časti uzavretia úverovej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru I.) a revolvingového úveru II.) neplatný s poukazom na ustanovenie § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Tento postup žalobcu sa dá s poukazom na vyššie citované ustanovenia Smernice Rady č. 93/13/EHS zo dňa 05. 04. 1993 ako aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka kvalifikovať ako nekalú prax, ktorej nemôže byť v žiadnom prípade poskytnutá právna ochrana.

Podpisom zmluvy zo dňa 18. 02. 2008 podľa názoru súdu nedošlo automaticky ku vzniku paralelného úverového vzťahu, pretože pokiaľ by tento mal vzniknúť, tak by mal byť individualizovaný v zmysle § 4 ods. 2 a 3 zákona č. 258/2001 Z. z. a teda ak žalobca následne poskytol žalovanej určitú sumu a

následne žalovaná vykonávala platby kartou alebo výber z bankového terminálu ďalšie sumy, tak to bolo na základe neplatného právneho úkonu (§ 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka), pretože pri jeho uzatváraní nebola dodržaná zákonom predpísaná forma. Žalobcovi nakoniec nič nebránilo v tom, aby dojednania ohľadom revolvingového úveru, ktoré sú písané drobným písmom v úverových zmluvných podmienkach, uviedol na tlačive nazvanom „Návrh na uzatvorenie úverovej zmluvy“ a aby základné náležitosti revolvingového úveru boli individuálne dojednané priamo v zmluve a nemusel tieto podmienky skrývať do neprehľadného textu úverových zmluvných podmienok, s ktorým spotrebiteľ ani nemal možnosť dostatočne sa oboznámiť a relevantne sa v ňom zorientovať. Tento spôsob jednania žalobcu možno považovať za nekalú obchodnú praktiku, ktorej nemôže byť poskytnutá súdna ochrana a preto pokiaľ žalobca poskytol žalovanej finančné prostriedky na základe neplatného právneho úkonu, vznikol mu len nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a to na základe plnenia z neplatného právneho úkonu.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Posledné „poskytnutie“ finančných prostriedkov žalovanej z finančného portfólia žalobcu bolo dňa 07. 09. 2011 (30,- Eur) a to formou výberu z bankomatu N., H., N.. V deň nasledujúci po tomto poslednom čerpaní (08. 09. 2011) je dňom začatia plynutia 2-ročnej premlčacej lehoty, ktorá márne uplynula dňa 08. 09. 2013.

Pretože žalobcov návrh na vydanie platobného rozkazu bol súdu doručený dňa 11. 08. 2014 a vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovanej, súd nárok žalobcu na sumu 540,- Eur (rozdiel sumy 2.688,64 Eur - 2.148,64 Eur) ako premlčaný zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP v spojení so zákonným ustanovením § 149 OSP a priznal žalovanej náhradu trov vo výške 533,83 Eur (3 úkony poskytnutej právnej pomoci po 111,21 Eur + 2-krát režijný paušál po 8,04 Eur, 1-krát režijný paušál 8,39 Eur + náhrada cestovného vo výške 30,84 Eur a náhradu za stratu času vo výške 55,92 Eur = spolu 444,86 Eur + 20 % DPH vo výške 88,97 Eur z celej sumy odmeny advokáta, jeho výdavkov aj náhrad cestovného v zmysle § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. = 533,83 Eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho rovy (§ 42 ods. 3 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 33/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších

predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 OSP).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP t.j.

1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený

4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný

6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom

7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP), t.j.

1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 OSP,

4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 OSP).